

DIÀLEG
Guerrero
Guerrero

Presentació

Històricament, Tossa sempre ha estat punt d'atracció d'artistes. La riquesa de matisos del seu paisatge, l'hospitalitat de la seva gent, els colors...Ja en parlava en Rafael Benet a la Revista 1934, i ja al s. XIX el pintor Vilallonga actuava com a dinamitzador de trobades artístiques al que més endavant seria conegut com a Hotel Diana. De fet el Museu Municipal va néixer sota el concepte de mostrar la producció artística del moment. Durant els anys cinquanta s'instaurà el Premi Internacional Tossa de Mar de Pintura Ràpida amb la voluntat expressa de crear esdeveniments culturals que fossin interessants per atraure visitants. El rerefons era el mateix: la bellesa de Tossa. I aquesta bellesa ja la va venir a copsar l'any 1967 en Josep M. Guerrero Medina, en la XI edició del Premi Internacional Tossa de Mar de Pintura Ràpida. L'obra va resultar premiada. Guerrero Medina pinta la Platja Gran, amb pinzellada gruixuda, colors terrossos, vermells, verds, el paisatge i la matèria, la visió de l'artista que va més enllà, una altra manera de veure la platja, i això ens agrada, i aquí hi tenim costum: col·leccionar les múltiples visions del nostre paisatge. El paisatge transformat per l'artista, i en aquest cas sota la mirada suggerent i suggestiva de Guerrero Medina. L'any 1967 era la platja, però era l'essència. Ara, ens presenta l'aigua dels salts del Monasterio de Piedra. I és literalment, l'aigua despullada de subterfugis, de res que ens distregui en la seva contemplació. De com te l'imaginaries de ben aprop, només tu i l'aigua en moviment constant. Fixar l'instant amb el pinzell, els matisos de la pinzellada per arribar a la transparència de l'aigua, captar-ne l'essència, copsar el que és bàsic. El coneixement profund de la tècnica i la reflexió sobre el procés, l'entrega absoluta al paisatge, la fusió de l'artista i el discurs creatiu de la seva obra, pintura, filosofia i paisatge en perfecte sintonia. És l'art de Guerrero Medina. I a més Guerrero va més enllà: estableix un diàleg amb el seu fill, el fotògraf Pau Guerrero Prado. Diàleg d'art absolut. Dues visions sobre el mateix tema: la caiguda de l'aigua. Pau copsa els reflexos fins desintegrar-los en feixos de llum, l'aigua transformada en matèria, l'aigua texturitzada, corpòria...el treball del procés creatiu, l'anar més enllà, altre cop art i filosofia, i en tot dos casos profunditat. I és aquest esperit d'estudi, de treball en la creació, de cercar en els laberints de la tècnica, i del pensament, el fer-te teva una idea i transformar-la, el treball de l'art on rau aquest esperit contemporani que volem mostrar-vos a través d'aquesta magnífica exposició: "Diàleg sobre la caiguda de l'aigua".

Rosa M.Sureda i Solà

Directora
Museu Municipal de Tossa de Mar

Caigudes d'aigua

De la mà de l'artista es desperten els silencis de la natura i la seva mirada metafísica transforma la percepció del món. Les caigudes d'aigua del Monasterio de Piedra ha estat l'indret que ha propiciat aquest diàleg manifest en l'obra que Guerrero Medina i el seu fill Pau presenten.

Pintura i fotografia conversen entorn les caigudes d'aigua, com a fil conductor, cadascuna amb la seva veu, amb la seva personalitat. D'una banda Guerrero Medina des de tot el seu procés introspectiu desglossa les transparències, de l'altre en Pau copsa els instants del trànsit fluït i els dota de temps sostingut. En aquesta exposició les obres d'un i altre s'emplacen per a conversar a partir dels pensaments que han plasmat en solitari en el seu taller, en el seu estudi.

La fotografia d'en Pau proposa diverses mirades sobre el mateix tema. Algunes de les imatges són d'una evident concreció realista, fins al punt de haver aconseguit fotografia el so de l'aigua quan cau. En d'altres el detall arriba a l'abstracció, s'arriba a perdre el reconeixement del referent però en queda l'empremta de la seva essència: la sensació que provoca a la mirada. L'aigua deixa de ser líquid per esdevenir fins cabells que pentinen la roca.

L'aigua en moviment és l'eix central del discurs, a partir d'aquí les fotografies d'en Pau deixen escoltar una música suau en les peces més concretes i el soroll estrèpit de les cascades en les peces més abstractes. L'aigua acaricia les roques sobre un teló d'una vegetació discreta, màgica i enigmàtica de verdor humida.

L'aigua que llisca i s'escaparia de les mans és possible recollir-la amb la mirada quan es deixa veure en les diferents textures d'un moviment transformat mitjançant la velocitat de l'obturador. Aquest diàleg de profunda senzillesa poètica, gairebé exempt de color per potenciar tota la transparència de la llum líquida té com a interlocutor la pintura de Guerrero Medina.

És la primera vegada que Guerrero Medina treballa l'aigua com a tema per se. El resultat ha estat una pintura amb un marcat caràcter espiritual,

que arrossega la mirada en el seu trànsit i el recorregut de l'aigua esdevé metàfora del camí.

El treball introspectiu de Guerrero Medina és apassionant. Parteix d'un procés analític que el porta a conèixer i sentir el lloc. In situ elabora els quaderns de notes, apunts fets amb la tècnica de l'aiguada, apunts d'aigua pintada.

Els apunts es transformen en dibuixos i els dibuixos en quadres. Aquest devenir de la mirada al pensament, del pensament al sentiment i d'aquest a la concreció d'unes sensacions en imatge, el pintor acaba trobant-se dins l'aigua. Llavors tot flueix, en la composició, en el gest, i la música de les caigudes d'aigua acompanyen el traç que llisca per les teles.

El rigor de la pintura de Guerrero Medina posa de relleu la seva excel·lent tècnica, que li permet tractar amb llibertat absoluta la forma i el moviment, exempt de color, per no distreure l'atenció de les transparències. Una mirada que s'apropa tant a l'aigua que la pinta des de dins, i la transforma en l'absolut, desvetllant tota la seva llum desbordada dels cabdals.

Escoltant aquest diàleg entre fotografia i pintura entorn les múltiples percepcions sobre la plasmació dels sons i les textures, dels acompanyaments i les transformacions de les caigudes d'aigua del Monasterio de Piedra, les mirades es pinten de tonalitats musicals.

Pilar Giró

Diàleg sobre la caiguda de l'aigua

Pau Guerrero Prado, Fotografia. Guerrero Medina, Pintura.

Des d'els meus inicis m'ha interessat la temàtica de l'aigua. Anant i venint després de llargues i denses èpoques ocupat en donar forma a les imatges de la memòria, que constantment reclamen la seva presència a les meves teles.

l'aigua i el paisatge son com el pulmó de la natura

Quan la temàtica de les meves figures i la densitat dels colors son tan fortes, tinc la necessitat de retornar a aquest pulmó, ...a la transparència...- al buit -.

Fa un parell d'anys presentàrem, amb l'editor Albert Moré, una carpeta de gravats a Madrid. De retorn varem fer una visita a Monasterio de Piedra, indret proper a Saragossa. L'espectacle sobre l'aigua em commogué profundament. La caiguda de l'aigua era com una simfonia de diminuts cristalls i la seva musica semblava amplificada per una volta transparent. Em vaig prometre tornar i treballar sobre el tema.

No va ser fins l'any passat, un dia vaig tenir l'ocasió de veure una fotografia de Pau sobre l'aigua. Al instant aquesta imatge va despertar en mi totes les sensacions que havia experimentat en aquella visita. En aquell moment li vaig proposar realitzar el projecte d'un diàleg temàtic sobre la caiguda de l'aigua. Fotografia i Pintura sobre la varietat d'imatges de l'aigua en la seva caiguda. Als pocs dies varem anar i ens allotjàrem una setmana al Monestir.

Jo havia pintat la flora tardorenca dels llacs de Westfàlia, Alemanya. Sempre l'aigua com a mirall, però mai ho havia fet en la seva nuesa, només en moviment abillada amb els seus reflexos.

Per a mi ha estat un repte i, compartir aquest diàleg amb la fotografia de Pau, una gran alegria.

J.Mª Guerrero Medina

St.Tomás de Fluviá, juliol 2013

AJUNTAMENT DE TOSSA DE MAR

MUSEU MUNICIPAL DE TOSSA DE MAR

editor

dsink
estudi gràfic